

Látókör

program

Kari napok

interjú

Boros Viktóriával

sport

Az agility

2014. április

Kari napok 2014. április 8-10.

KEDD

Futóverseny

Regisztráció: márc. 28 - ápr. 7.
tokhok.elte.hu
Helyszín: Gesztenyes-kert
Bejelentkezés: 8:30-tól 9:30-ig
Bemelegítés: 9:30-tól
Rajt: 10:00-kor
Eredményhirdetés: 12:00-kor

KEDD

Tartuffe

18:30 (200) Proscenion Drámaszínpad

SZERDA

A major gazdasszonya

Első nap
Regisztráció: márc. 28 - ápr. 7.
tokhok.elte.hu
Helyszín: ELTE TÓK
10:00 Megnyitó
11:00 Szellemi olimpia
14:00 Vetélkedő I.
17:00 Főzőverseny
19:30 Nap végi értékelés

SZERDA

Sportnap

Regisztráció: márc. 28 - ápr. 7.
tokhok.elte.hu
Bejelentkezés: 8:30-tól 9:30-ig
Eredményhirdetés: 16:30-kor

Csapatversenyek

11:00-14:00 Labdarúgás
 selejtező (udvar)
 Tanár-diák kosár ("C-D")
11:00-12:00 Kosárlabda
 selejtező ("C-D")
 Tanár-diák röpi ("A")
12:00-13:00 Röplabda
 selejtező ("A")

Mindeközben...

10:00-tól Sporteszközök kipróbálása
10:00-10:40 Aerobic ("A")
11:00-től TRX (udvar)
11:00-13:00 Pole Fitness (100)
12:00-13:00 Zumba ("C-D")
12:30-14:30 Spinning (tégla)
13:00-13:30 Harcművészet bemutató ("A")

CSÜTÖRTÖK

A major gazdasszonya

Második nap
10:00 Meseszinkron
11:00 Vetélkedő II.
14:00 Vetélkedő III.
16:00 Kortes beszédek
22:00 Eredményhirdetés a Hétkerben

CSÜTÖRTÖK

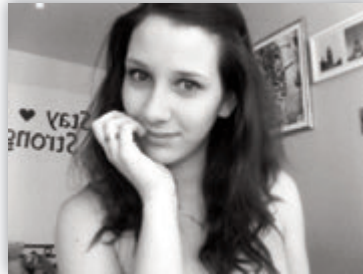
Egyéb programok

búcsú-jellegű játékok
 Wii, sörpöng, vattacukor
 vizes lufi csata, veradás
 AIESEC, ELTE Karrierközpont
 Illyés Sándor Szakkollégium
 Zabhegyező Egyesület
 Látókör, Faninfo.hu
KARI NAPOK ZÁRÓ BULI
A HÉTKER PUBBAN 20:00-TÓL

Ha április, akkor Kari napok! —

Nem szaporítom feleslegesen a szót, mert remélem, hogy ti is legalább olyan izgatottak vagytok, mint én: végre eljött az idei Kari rendezvények hete! Hétfőtől csütörtökig érdekesebbnél érdekesebb programokon vehettek részt, biztosan mindenki megtalálja a kedvére valót. Remélem, hogy remek idő és napsütés lesz, kívánom, hogy érezzétek nagyon jól magatokat.

Angolosok, ti pedig ne feledjétek, hogy pénteken ott a mód-szertani délelőtti és a dráma-délután. Jó szórakozást!

Birta Mesi

Csatlakozz a **Látókör**-höz!

Részletek a 16. oldalon

Impresszum

Látókör | I. évfolyam 2. szám

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Kar lapja

Megjelenik 400 példányban

Felelős kiadó: Galántai Tamás, az ELTE TÓK HÖK elnöke

Főszerkesztő: Birta Emese

Tördelés: Birta Emese

Design: Galántai Tamás

Munkatársak: Ármós Dorottya, Borbély Livia, Galántai Tamás, Kerényi Levente, Kőszegi Tamás, Neszvecskó Anna, Szabó-Sallay Éva, Tarján Eszter

Nyomda: Demax Művek Nyomdaipari Kft.

A szerkesztőség e-mail címe: foszerkeszto@tokhok.elte.hu

Facebook oldalunk: facebook.com/eltetokhok.latokor

Tartalom

AKTUÁLIS

Kari napok4

Küldöttgyűlés4

EMLÉKEZŐ

Farsangi buli.....6

Játszani jó!.....7

MESÉLŐ

Óvónak lenni7

A felnőtté válás.....9

Sportolj a kutyáddal!.....11

Pesti anekdoták15

MINDENNAPOK

Pályázati felhívás16

Lélekemelő performance.....17

Filmklub18

Filmajánló: Carrie20

Filmajánló: A vadászat21

Interjú: Boros Viktória.....23

Ezerarcú eper25

Vers26

Tanítás helyett: Kari napok!

Számos érdekes, izgalmas, színes programmal vár az ELTE TÓK április elején a Kari napokon. Nem éri meg ellőgni, sok mindenről lemaradhatsz!

A rendezvényt sorozat magába foglalja a Projekt hetet, a Kari napokat és Sportnapot, a kari Tudományos Diákköri Konferenciát és egyéb konferenciákat, a hagyományosan ekkor megrendezésre kerülő Magyar nyelv napját, és más kisebb, különálló programot. A héten nincs tanítás, azonban a megjelenés kötelező.

A Kari rendezvények hetét az ELTE TÓK és az ELTE TÓK Hallgatói Önkormányzata közösen szervezi, azonban a Kari napok programjait önálló HÖK-ös szervezés teszi egyedülállóvá és feledhetetlenné. Igyekszünk olyan szórakoztató programokat biztosítani, melyeket még pár héttel később is emlegettek. Tavaly elhoztunk egy rodeó bikát, lehetett szumózni, X-Boxozni, a Ház Úrnője vetélkedő keretein belül az úrnőjelöltek pedig csírkéket is hajku-

rásztak. Este a főzőverseny után teletöltöttük a hasunkat, és indulunk a KCSSK-ba bulizni a Folyosós buliba. A Ház Úrnője vetélkedő mellett a Sportnapra is büszkék vagyunk: lehetett röpzni, kosarazni, focizni, saját csapattal is, becsatlakozva is, tanárok ellen is.

Idén több játékkal és programmal készülünk, például kedden a Gesztenyés-kertben futóversenyt rendezünk, szerdán az elmúlt évekhez képest több vendéget hívunk a Sportnapra, csütörtökön pedig a Ház Úrnője hagyományteremtő vetélkedő-sorozat új témával várja a jelentkezőket, még hozzá A major gazdasszonyát keressük. Csütörtökön továbbá ELTE-s és más szervezetek képviseltetik magukat, érdemes körbenézni, informálódni.

A Kari napokat hagyományunkhoz híven egy hatalmas bulival

zárjuk, melynek idén a Hétker ad otthont: ezt a szórakozóhelyet már jól ismerhetik azok, akik ott voltak a Szemeszterzárón vagy a Celebfarsangon. A hangulat garantált, az italok olcsók.

Ugyanakkor ne feledkezzünk meg a hét többi rendezvényéről se: a projekthetet hallgatók szervezik hallgatóknak, a kiállításokat egymásnak mutathatjuk be. El kell ismerni, fél éven keresztül dolgozni egy projekten nem kis munka: tiszteljük meg egymást azzal, hogy végiglátogatjuk az összes projektet. A Magyar nyelv napjára már lelkesen felkészültek a mese- és versmondók, ezekre a versenyekre mindenképp érdemes benézni, meghallgatni a versenyzőket. És ott van a TDK, ami elsőre komolynak hangzik... Az is. De nem kell tőle félni: a TDK lehet az első alkalom, ahol a hallgatótársak publikálhatnak, érdemes ezeket az előadásokat is meghallgatni a különböző szekciókban.

A részletes programot megtaláljátok a Kari plakátoló felületen, a HÖK honlapon és a Látókör elején is.

Galántai Tamás

A kari rendezvények hetén mindenki számára kötelező a részvétel, amikor órarendi hét szerint órája lenne 9.00 és 15.00 óra között.

Az erről szóló igazolások gyűjtésére a hitelesített Menetlevél szolgál, melyet a HÖK irodában tudtok felvenni. A projekteken a projektszervezők, a HÖK rendezvényein a HÖK-ösök adnak igazolást.

A Menetleveleket őrizzétek meg jövő hétig, mivel a legközelebbi órarendi órákon az oktatók ellenőrzik az igazolásokat.

A le nem igazolt órák hiányzásként lesznek elkönyvelve.

Felmerülő kérdések esetén szívesen állunk rendelkezésetekre személyesen a HÖK irodában.

FONTOSS!

Küldöttgyűlés, aktualitások

A munka sosem áll le a TÓK HÖK-ben, folyamatosan azon vagyunk, hogy szervezetünk jobban működjön, és minél inkább megfeleljen a TÓK-os hallgatóknak.

Az ELTE TÓK HÖK Küldöttgyűlése 2014. március 17-én egyhangúlag elfogadta Galántai Tamás HÖK elnök 2013. évi Tisztújító Küldöttgyűlés óta eltelt időszokról szóló beszámolóját és pénzügyi beszámolóját. A Küldöttgyűlés továbbá egyhangúlag elfogadta a HÖK Kommunikációs Bizottsága és főszerkesztője által szerkesztett Kommunikációs szabályzatot.

A Küldöttgyűlés új Kari Tanács tagokat delegált, valamint EHÖK Küldöttgyűlésbe dele-

gálta Boros Viktóriát. Ez azt jelenti, hogy az EHÖK Küldöttgyűlésen a HÖK gazdasági-, tanulmányi- és szociális alelnökei képviselik a TÓK-ot a HÖK elnökkel együtt.

A Hallgatói Önkormányzat több hónapos tervezés után elkészítette az Alapszabály-módosítási javaslatát, mely lényegesebb változásokat tartalmaz a 2011-es változathoz képest. A javaslatot Rónay Zoltán főtitkár jóváhagyta, a március 24-i TÓK HÖK Küldöttgyűlés pedig egyhangúlag elfogadta,

végül pedig az EHÖK elnöksége is egyhangúlag támogatta. Az Alapszabály-módosítás várhatóan elfogadásra kerül a március 31-i Szenátusi ülésen is, mely ezt követően lép hatályba.

A teljes küldöttgyűlési jegyzőkönyvek bárki számára hozzáférhetőek a HÖK honlapján. A frissített Alapszabályunk a szenátusi döntést követően az ELTE honlapján és a HÖK honlapján is megtalálható lesz.

Az ELTE TÓK HÖK csapata

Farsangi buli 2014, avagy a Celebfarsang

Ha február, akkor kötelező farsangi buli! Nem volt ez másképp az ELTE TÓK-on sem. Fergeteges, teltházás farsangi bulit tudhatunk magunk mögött az idén.

A farsangi bulinak a Hétker Söröző-Pub adott otthont február 27-én. A kapunyitás 8 órakor volt, már ekkor is sokan érkeztek a helyszínre. Az idő múlásával egyre több jelmezes, illetve kiöltözött fiú és lány bulizott a parketten, állt sorban a pultoknál italért. Majd a buli szép lassan, körülbelül 10 és 11 óra tájékán már teltházassá vált, a jelenlévők nagy örömeire. Az eseményre sokan érkeztek a többi ELTE-karról is. A parti táncterén is egyre többen táncoltak, szokásos partifelelő-sünk, DJ Endy zenéire. A Hétker Söröző ismét gondoskodott az italakciókról is, amelyek a bulislágerek mellett

tovább fokozták a hangulatot.

A jelmezek nagyon sokszínűek voltak. Az egyszerűtől az egészen élethű, rendkívül részletegazdag és kidolgozott jelmezig

mindenfélét lehetett látni. Találkozhattunk cowboyokkal, rendőr nénivel, macskanőkkel, hercegnőkkel, de maga Thor és Loki is tiszteletét tette a Hétkerben. A buli neve ugyan Celeb Farsang volt, de természetesen bármilyen kreatív jelmezzel érkezhettek a résztvevők. A farsangon jelmezversenyre is sor került, két kategóriában díjazták a kreatív ötleteket. Az egyik díj egy, az est folyamán beépített zsűritagok által odaítélt díj volt, melyet közös megegyezés után 1-kor adtak át. A zsűritagok: Young G, illetve Kovácsovics Fruzszi. A nyeremény egy páros színházjegy (a faninfo.hu felajánlásával), illetve egy választható rövidital, vagy egy korsó sör volt. A másik díjat pedig a

közönség által megszavazott legjobb jelmez gazdája kapta. A nyereménye ugyancsak színházjegy, valamint egy választott ital volt. Érdekes fordulat következett be az eredményhirdeteskor, ugyanis a közönségdíj és a zsűri által kiosztott díj is Zsigó Juditot illette meg, aki Shironurinak, azaz japán porcelánbabának öltözött és egy csodálatos, saját készítésű ruhát viselt. Judit a közönség által kapott díjat átadta Szekeres Kingának, aki a sminkjét készítette, és a buliban egyébként egy szintén remek jelmezben, Lokinak öltözve jelent meg. A zsűri ezen kívül egy üveg pezsgővel ajándékozott meg egy Amy Winehouse-nak öltözött fiatalembert is.

Az eredményhirdetés előtt és után is fergeteges volt a hangulat. Mai és retró slágerek is felcsendültek, amelyekre mindenki tombolt a táncparketten.

A buli hajnalig kitartott, fél öt körül ért véget, bár sokan még folytatták volna a szórakozást. Mindent összegezve egy jelmezekben, nevetésben és táncban gazdag, rendkívül jó hangulatú farsangi bulit csaptunk. Azt hiszem senki sem bánta meg, hogy eljött.

Tarján Eszti

Játszani jó!

„Többet megtudhatsz másokról egy óra játék, mint egy év beszélgetés alatt.” – Platón

Így szólt az I. Játékos est szlogenje. Pedagógusok leszünk, tudjuk, hogy a játék milyen fontos, és milyen pozitív hatással van a gyerekekre. De ez nem azt jelenti, hogy mi ne játszhatnánk!

Március közepén a HÖK megrendezte az első játékos estét a TÓK-on. Két teremben vártuk a szórakozni és kikapcsolódni vágyókat különféle játékokkal, más-más kategóriákban.

Az egyik teremből – mondhatni különteremből – már csak a do-

hányfüst és néhány olasz öltönyös hiányzott. Most a pókerre gondolok: a bajnokság keretein belül örök dicsőséggel büszkélkedhet a nyertes. A másik teremben botladoztak a Twisterezők, egy-két sérülés és borulás sem szegte a játékosok kedvét egy újabb menettől. A Tick... Tack... Bumm! is lekötötte a társaságot, hosszú ideig ketyegett és sokszor robbant az a bizonyos bomba, míg egy másik asztalnál több kör Activity is lement. Azok is megtalálták a maguk játékát, akik

kártyázni szeretnek a legjobban: a römiből bajnokság kerekedett. A Beugrónak is nekifutott egy csapat több-kevesebb sikerrel, de volt aki amőbázott vagy Jengázott.

Éhesek sem maradtunk. Előrukkoltunk saját készítésű sütitkel és puszedlivel, a fáradságunknak pedig rendelkezésre állt a terem melletti új kávéautomata.

A HÖK csapata sikeresnek értékelte a rendezvényt, hagyományteremtő céllal legközelebb is szervezünk játékos estet.

Galántai Tamás

Óvónak lenni

„A gyermek: az elevenség, az öröm, a jövőbe ható ígéret, a bilincsbe nem vert ember, az igazán igaz isten.” – Ady Endre

Ha szentimentálisan gondolok bele, akkor számomra az óvónővé válás, „óvónősködés” messze túlmutat a gyermekekre való vigyázáson, a tervezetirásen, az ének portfólión, a harmadik féléves pszichológia szigorlaton, vagy a csütörtök

délelőttönkénti kisszéken való kuporgáson az oviban.

Mert egy átlag hétköznapon csak az adott feladat, kötelesség motoszkál az agyadban, amin néha inkább csak túlesel, mint szívből csinálnád.

De belegondolva, hogy tulajdonképpen én miért is szeretnék óvónő lenni, csak egyetlen választ tudok: szeretnék szeretni, óvni, menedéket nyújtani. Szeretnék otthona lenni olyan gyermekeknek, akiknek esetleg ez a valódi otthonukban nem adatik meg.

Szeretnék egy biztos, vidám támasz lenni, aki a gyermekek barátja, bizalmasa és segítője.

Amikor belekezdtem ebbe az iskolába, nem értettem, minek

tanulunk ennyi szakmai tárgyat, minek ennyi tervezet, miért a sok vizsga. Most már tudom, hogy a szakmai felkészültség is sokat nyom a latban ahhoz, hogy példaértékű nevelővé válhassak, akihez szívesen íratják be a szülők a legféltettebb kincsüket. Ugyanakkor örök lázadóként bennem van az az érzés is, ami nem hagy nyugodni: először SZERETNI kell. Mert mit ér a csillagos ötös tervezetem, a tökéletes felkészültségem, ha közben nem tudok a gyermekekre úgy tekinteni, mint a legnagyobb kincsre a világon?

Azt szeretném, hogyha minden óvó és tanító úgy tudna a gyermekekre nézni, mint egy csodára, nem pedig egy elvégzendő feladatra, amiről a szak-

irodalom jól megírta, hogy mit, mikor és hogyan!

Sokan járunk a TÓK-ra, sokan sokféle vagyunk, különféle álmokkal, tervekkel, célokkal érkezünk ide, de szeretném, ha mindenki belegondolna: szívből csinálja, amit csinál? Szereti azt az embert, akivé akkor válik, ha belép a saját csoportjába?

Mert én minden túlzás és nagyarcúság nélkül mondhatom, hogy akkor vagyok leginkább kibékülve magammal, amikor ott lehetek az ovis csoportomban. Ilyenkor mindenféle kényszer nélkül ölelhetem meg őket, nyomhatok egy cuppanós puszit a homlokukra, vagy kifújhatom az orrukat, kikísérhetem őket a mosdóba, beköthetem a cipőjüket. Me-

sélhetnek nekem egy viccet, amin utána együtt nevetünk, meghatódva, könnyes szemmel nézhetem, ahogy egymásnak segítenek, vagy olyan szerencsében lehet részem, hogy miközben mesélek, ők összeölelkezve hallgatnak engem.

Amikor velük vagyok, kinyílik a világ, hiszen a gyermek maga a jövő.

Be kell ismernem, hogy nem tartozom az eminens diákok közé, soha nem is tartoztam, soha nem is fogok. Nem tűnök ki a zseniális agyammal pszichológia órán, nem brillírozok környezeti nevelésből, nem készülök el határidő előtt a beadandókkal, de azt kell mondjam – és itt elnézést kérek a pedagógusainktól –, hogy nem is ezektől leszek olyan óvónő és anya, akit a gyerekek szeretni tudnak.

Sokszor belefeledkezünk a hétköznapiok kisebb-nagyobb gondjaiba, s hajlamosak vagyunk a „túloldalon” álló emberre máshogy nézni, szinte félni tőle, vagy kíséreltet alanyként tekinteni rá. Pedig csak egyet kell megérteni, hogy ne félj a gyermektől és ne tarts attól, hogy ő az aktuális fejlesztendő példa, hanem gondolj

arra, hogy szíved szerint mit tennél, hogyan tennéd. Vesd össze a már meglévő szakmai tudásoddal és cselekedj a szerint.

Nincs olyan ember, aki ne tudna szívéből jót tenni. Csúpan arra van szükség, hogy ne félj magadtól, a tanáraidtól, a szülőktől és a gyermekeiktől.

Ne gondolkodd túl az életet, csak szeress!

Szabó-Sallay Évi

A felnőtté válás és a változó anya-lánya kapcsolat

Az ELTE Kortárs Segítő Csoport egyik tagja utánajárt a különélés nehézségeinek.

Manapság egyre több fiatal felnőtt választja egzisztenciális okok miatt, hogy a szüleinél marad, vagy ha mégis sikerül elköltözniük, gyakran továbbra is kisebb-nagyobb anyagi támogatásra szorúlnak. Felnőttek-e ezek a fiatalok? Mitől lesz valaki felnőtt? Hogyan változik a szülő-gyerek, illetve anya-lánya kapcsolat a felnőtté válás során? Milyen konfliktusforrások lépnek fel és hogyan lehet ezeket megoldani?

Egyik kutatásom során kilenc fiatal (20-27 éves) nővel készítettem interjút, akik már betöltötték 18. életévüket (tehát jogilag nagykorúak, „felnőttek”), életvitelszerűen nem a szüleikkel laknak és párkapcsolatban élnek, ám anyagilag még kisebb-nagyobb mértékben a

szüleiktől függenek.

Ezekkel a fiatal nőkkel beszélgettem a felnőtté válásról és az anyjukkal való kapcsolatukról.

A jó anya-lánya kapcsolatnak számos pozitív hatása van még felnőtt korban is, ezért érdemes erre törekedni.

De hogyan lehet létrehozni és megtartani ezt a pozitív kapcsolatot? Mik azok a konfliktusforrások, amik esetleg ezt megakadályozzák? Hogyan oldhatjuk meg őket?

A **leginkább konfliktust okozó témák** az interjúk alapján anya és lánya között:

- pályaorientáció
- lány párkapcsolata
- életvitel (Miért bulizol ennyit?)

- értékrend
- pénz (Miért ruhára, miért nem jó minőségű ételre költöd? Vagy a lány úgy érzi, keveset kap.)
- felnőttnek/gyereknek kezelés (Gyereknek, amikor már felnőtt, felnőttnek, amikor még gyerek[nek érzi magát].)
- a múlt sérelmeinek felelőse (elsősorban a lány részéről) (Pl. válás)
- kommunikációs, interakciós mód, stílus
- közös családtagok (Pl. több pénzt kap a láblógató, bulizós báty)
- kapcsolattartás (A lánynak túl gyakori vagy az anyának túl ritka.)
- politika (Eltérő nézetek).

A problémákra, konfliktusos helyzetekre számos megoldást alkalmaznak, illetve számos reakció számít náluk szokványosnak (ami nem feltétlen jelentett tényleges megoldást). Ilyen például, hogy:

- az anya vagy a lány kilép a konfliktusos szituációból
- a lány enged az anyai véleménynek
- a lány bocsánatkéréssel próbálja a konfliktusokat megoldani
- sírás
- kiabálás.

Azonban a lányok nagy részének fontos, vagy fontos lenne a nyugodtabb konfliktuskezelés, egymás felé nyitott és empatikus hozzáállással, illetve egymás függetlenségének, egyenrangúságának elismerésével. Ehhez pedig az kell, hogy benne maradjunk a szituációkban és foglalkozzunk az adott problémával.

A konfliktusos témák mellett **került, illetve tabu témák** is megjelentek, ezek pedig a szex, a lány tanulmányai, a lány párkapcsolata, a lány – anyja számára – nem megszokott

viselkedése (iszogatás, hajnalig bulizás) illetve a lány jövője voltak.

A **felnőtttség kritériumaként** az anyagi függetlenség vitte a pálmát (valószínűleg nem véletlenül), de ide sorolták még:

- a párkapcsolati elköteleződést
- a külön élest
- önállóságot és önellátási képességet
- munkaképességet és munkába állást
- céltudatosságot
- felelősségvállalást
- érzelmi intelligenciát
- szellemi érettséget/függetlenséget
- érzelmi leválást
- és a személyes hatékonyságot is.

A nagykorúságot érdekes módon senki sem említette, nem kötötték életkorhoz a fel-

nőtséget.

Összefoglalva tehát: az átálás nem könnyű, nehéz meghatározni, mikortól számít felnőttnek valaki, számos konfliktus lehet emiatt, de fontos felismerniük az anyáknak, ha lányaik felnőttek és elengedni a kezüket, a lányoknak pedig türelemmel lenniük és éreztetni (és érezni!), hogy felnőttek. Ezentúl már mindketten felnőtt, független személyek, akiknek viszont továbbra is fontos (lehet) a másik és a vele való kapcsolat – csak egy megváltozott formában.

A téma iránt érdeklődőknek pedig szívből ajánlom Susan Jones és Marilyn Nissenson: Anyák és lányaik c. könyvét. Ők az anyák nézőpontjából dolgozzák fel a témát.

Ármós Dorottya

<http://www.kortars.elte.hu/>

Sportolj a kutyáddal!

Te tudod, hogy mi az az agility? Ha nem, érdemes elolvasnod interjúkat, melyben Anna egy agility sportoktatót kérdezett erről a csodás elfoglaltságról.

Anna: Ha jól tudom, ez a sportág nem olyan régen, körülbelül tíz évvel ezelőtt vált népszerűvé hazánkban. Tudnál szólni róla, hogy mi is ez valójában?

Andi: A sportág körülbelül húsz éve jelent meg hazánkban, de csak tíz éve lett igazán népszerű. Amit érdemes róla tudni, hogy az agility a lovas díjugratáshoz hasonlít leginkább. A gazda és a kutya egy párost alkotnak, és egy 20-25 akadályból álló pályát kell a kutyának a gazda irányításával leküzdenie. Az a páros nyer, amelyik a legrövidebb idő alatt és a legkevesebb hibával teljesíteni tudja a pályát.

További érdekesség például, hogy a kutyát a gazda csak testjelekkel és hanggal irányítja, hozzá nem érhet. Vagy például egy-egy versenyen mindig más az akadályok sorrendje, így sosem futják kétszer ugyanazt a pályát.

Anna: Ez nem is hangzik olyan rémesen, vagy a tapasztalatelvűség itt is beigazolódik?

Andi: Mielőtt azt gondolná bárki, hogy ez pofonegyszerű, képzeljük el, hogy egy jobb képességű kutya 5 méter/másodperc sebességgel szalad, mindeközben a gazdának tartania kell a kutyával a tempót és irányítania a kutyát.

Anna: Hát ez tényleg nem lehet olyan egyszerű. Mesélj arról, hogyan kerültél ilyen szoros kapcsolatba ezzel a sporttal! Mikor döntötted el, hogy ezzel szeretnél foglalkozni?

Andi: Amióta az eszemet tudom, szerettem volna egy kutyát, a szüleim már kevésbé. Nagyjából úgy zajlott, hogy nyolc évesen azt mondtam anyukámnak, szeretnék egy kutyát, majd tizenkét évesen megint megemlítettem, hogy csak kéne már egy kutya, mire tizenhat évesen közöltem vele, hogy „ő a kutyám marad”.

Anna: Akkor ez egy jó kis családi perpatvarnak volt az előzménye, nem igaz?

Andi: Persze, de ezzel senkit sem szeretnék arra buzdítani,

hogy családi beleegyezés nélkül szerezzen be egy állatot. Egyszerűen éreztem, hogy nekem kutya kell, akire rengeteg szabadidőt áldozok, rengeteg pénzt, emellett aki már tart vagy tartott kutyát pontosan tudja hogy egy 5 kilós kutyának 10 kg szőre van, és ezt tovább ragozni nem is érdemes.

Anna: És abból, hogy neked lett egy kutyád, végül hogyan kerekedett ki, hogy te ezt a sportot szeretnéd űzni?

Andi: Kutyám lett, kutyás lettem, kutyaiskolába mentünk, és a lavina elindult.

Anna: Kikkel foglalkozol? Hány évesek (kutya/gazdi)?

Andi: 7-8 éves gyerekektől, 8-10 hetes kutyusoktól foglalkozom mindenkivel, felső korhatár nincs.

Anna: Eme sok elmondott érdekes dolog mellett mi volt az, ami a legjobban megfogott benne?

Andi: Az agility a kapcsolat sportja. Adott egy bekerített terület, hozzá egy gazda, és a póráz végén a kutyája, akinek látszólag egyetlen célja van: nem a gazdára figyelni. A póráz lekerül, a kutya általában elszalad, a gazda kezében egy nagy adag párizsi. Kezdődik a kapcsolat kialakítása, és egé-

szen addig tart, amíg a kutya teljes mértékben a gazdára hangolódik, és képesek leküzdeni együtt bármilyen feladatot, akadályt, hétköznapi dolgot.

Anna: Mi volt az első kiemelkedő sikered?

Andi: Tizenhárom éves lelkes kislány, egy igencsak tehetségtelen golden retrieverrel. Az első fél évben magam sem hittem, hogy el tudom juttatni valaha versenyezni, hisz a kutya hátrafelé gyorsabban haladt, mint előre, de a kislány nem

adta fel. A kitartás pedig meghozta gyümölcsét, és egy évvel később az Országos Bajnokság felnőtt 6. és junior 2. helyezettje lett.

Anna: Mi az, ami a legélvezetesebb számodra napról napra egy-egy ilyen oktatásban? Mit nyújt számodra?

Andi: Nem tudom, mit élvezek benne leginkább, csak azt tudom, hogy amíg egy-egy kimaradt edzés is hiányzik, addig nem hagyom abba.

Anna: Mit nyújtasz te nekik?

Andi: Ezt tőlük kellene megkérdezni. :) Alapjáraton segíték a gazdáknak a kutyájukkal való legjobb kapcsolat kialakításában, mindezt a szabadban, jó levegőn. Nem ritka, hogy Petőfi-verset tanul a csapat, mert egyiküknek másnap számonkérés van, vagy éppen szerelmi tanácsokkal bombázzák egymást a pihenő idejükben.

Anna: Miként formálja a gyerekek személyiségét (egyáltalán formálja-e)?

Andi: Formálja a gyerek személyiségét, a felnőttét, a kutyáét, még az enyémet is.

Versenyszintig meg kell tanulni teljes mértékben együttműködni velem, a csapattal, a kutyával, és hatékonyan dolgozni. Át kell lendülni az esetleges ne-

hézségeken, kudarcokon, és meglepő, de a sikereket is megfelelően kell kezelni. Ugyan ezeket fel kell dolgozni egy-egy verseny alatt is, de itt már meg-növekedett stressz- és adrena-lin-szinttel.

Anna: Milyen hatással van egymásra a gyerek és kutya?

Andi: Számtalan dolog megfi-gyelhető a gazda és a kutya kapcsolatán.

Hirtelen haragú? Türelmetlen? Feszült? Határozatlan? Agresz-szív? Kialvatlan? Sorolhatnám napestig a jellemzőket, ame-lyek leszűrhetők akár egy alka-lomból. A felnőttek esetében egyszerűbb, hiszen a stresszt általában hozzám belépve a kapun kívül hagyják, illetve el-jutunk oda néhány alkalom alatt, hogy ki tudnak kapcsolódni, nyugodtan és kiegyensú-lyozottan tudnak nyitni felém.

A gyerek ilyen szempontból is nehéz diók, hiszen egy 8-10 éves gyerek, aki feszültebb lég-körben él nagy általánosság-ban, a saját házi kedvencével is feszültebben viselkedik.

Anna: Volt rá példa, hogy az edzésre kiható egyéb érzelmek révén kerültél immáron nem oktató, hanem tanácsadó sze-repébe?

Andi: Igen, arra is volt már példa, hogy öt-hat ilyen feszült

edzés után nyílt meg magától a gyerkőc, hogy bántalmazták otthon. Fél évvel később a gyámhatóság, gyermekelhelye-zés után egy kiegyensúlyozot-tabb bajnok gyermek lett belőle.

Persze ez nem azt jelenti, hogy bárki, aki feszülten viselkedik a kedvencével, az zaklatott életet él, egyszerűen csak mindenre fel kell készülni, ha edzősködik az ember.

Anna: Mennyi idő után kezd önálló lenni a gyerekek és a ku-tyák közös együttműködése? Hol van az a pont, amikor úgy érzed, rád már nincs szükség? Van-e ilyen pont?

Andi: Általában az elejétől az első versenyszezon végéig fi-gyelek fokozottabban a ver-senyzőre. Az általad említett „pont” a következőképpen ala-kul:

Elsőként felépítem azt, hogy tökéletesen együttműködjön velem a gazda, amolyan „jó diák” legyen. Ilyenkor általá-ban a legfőbb támasz vagyok nekik, de ez sikeres időszak. Aztán leépítem a saját szere-pem, és képessé teszem őket az önálló munkára.

Kiszipolyozható ember va-gyok, maximálisan átadom a tudásomat annak, aki igényli és befogadja.

Van olyan tanítványom (fel-nőtt) aki sok év után sem ment nélkülem és a tanácsaim nélkül versenyezni, de olyan egyete-mista korú volt tanítványom is van, aki már iskolát nyitott vi-déken.

Anna: Kivel van több gond? Kuttyák/gyerekek?

Andi: Egyértelmű... a gazdik-kal. :)

Anna: Mennyire intenzív, il-letve hány percg tart egy-egy foglalkozás?

Andi: 2-3 órás egy edzés. Ezen belül 10-20 perces intenzív blokkokban foglalkozom 2-3 gazdival, így mindenkinek jut ideje két menet között pihenni.

Mielőtt bárki kevésnek gon-dolná, képzelje el, hogy 2 órán keresztül 10 perces váltások-ban fut – pihen, és ebben még nincs zavaró tényező. :)

Anna: Eddigi tapasztalataid alapján milyen pozitív hatáso-kat, élményeket tudnál írni ezen sport számlájára? 10-es skálán mennyire gondold, hogy ez egy remek csapatépítő lehetőség?

Andi: Aki kuttyával dolgozik, általában „jobb” csapatjátékos. Kreatívabb, nyitottabb szemé-lyiség, toleráns és segítőkész. Ennek egyetlen miértje van. Aki képes kiismerni, megér-

teni, irányítani egy kutyát, ő az emberekkel, idegenekkel is hamar közös nevezőre kerül. Nem mellesleg, szabadban sportolni remek elfoglaltság, már ezért megéri. :)

Anna: Hol és milyen versenyen értél el kiemelkedő sikereket?

Andi: 2009-ben állt először versenyzőm rajthoz, ami hirtelen eszembe jut (és ezzel kiemelkedőnek titulálom).

2009 – Veterán Bajnok, Köztársaság Junior Bajnok

2010 – Országos Junior Bajnok

2011 – Köztársaság Felnőtt

Bajnok 3. helyezett, Szlovák Bajnok, Köztársaság Junior Bajnok

2013 – Köztársaság Junior Bajnok, Országos Junior Bajnok, Csehország Junior Bajnoka

Anna: Véleményed szerint mennyire számít a te sikerednek, és mennyire az övéknek?

Andi: Hm... Eltettem minden nagyképűségem. :) Ahhoz, hogy egy páros 30-40 másodperc alatt egy-egy versenyen tökéleteset teljesítsen, ahhoz kétség kívül én is kellek – de ott és akkor nem én futok, irányítok, hanem ők.

Anna: Mi az, amit a legszebb

dolognak tartasz ezzel kapcsolatban? Amely miatt azt tudod mondani: „van értelme, megéri ezt csinálni!”

Andi: Ismételni tudom csak magam: ha nem csinálom, hiányzik. :)

Neszpecskő Anna

Az agilityről bővebben:

<http://www.agility.hu>

Pesti anekdoták

Imádom ezt a várost, és csapongó tinédzserkoromban volt lehetőségem bőven megismerni zegét-zugát, találkoztam is néhány érdekes emberrel, éltem át emlékezetes pillanatokot...

Múltkor például mentem haza éjjel, és az utcánkban arra lettem figyelmes, hogy egy nagyon csinosan felöltözött, ám annál részegebb leányzó tántorog felém a járdán. Nem tulajdonítottam neki nagy jelentőséget, mert az éjszaka közepén ez nem ritka jelenség, ám akkor az út szélén álló furgonból kipattant teljes hortobágyi népi viseletben egy fiú, rohanni kezdett – mint az később kiderült – barátnője felé, miközben Cserhádi Zsuzsa

örök klasszikusát ordította neki, hogy “Kicsi, gyere velem rózsát szedni!”

Ennél egyébként sokkal szívet melengetőbb volt az az este, amikor a Boráros téren álltam, és odajött hozzám egy kissé szakadt srác, aztán amikor már nyúltam volna a zsebembe apróért, csak ennyit mondott: “Ne haragudj, ki tudnál segíteni egy kedves mosollyal?”

Egyszer, nagyon régen egy remek gitáros barátommal gondoltunk egyet, és csupán

saját magunk szórakoztatására elkeztünk zenélni az Oktogon kellős közepén (pontosabban inkább ő zenélt, én csak aláénekeltem). Akkorra sikerünk volt, hogy aznap este simán megvacsorázhattunk volna bármelyik puccos étteremben az összegyűlt pénzből, pedig még csak ki se tettünk pénzgyűjtő apparátot; igaz, hirtelen gazdagságunkat valószínűleg az arrajáró, és a magyar pénz értékének teljes tudatlanságában lévő külföldi turistáknak köszönhattuk.

Szeretném megjegyezni egyébként, hogy a veszélyérzetem az évek múlásával jelentősen megnőtt. Az éjszakázás fogalma valószínűleg mindenki számára ismert, nos, mi ezt a kis társaságunkkal a Margit-sziget kellős közepén adtuk elő rendszeresen az elhagyott romoknál, ahova éjjel már nem jár semmi, így a hídtól számított távot gyalog kellett megtennünk, ez pedig – ha lekéstük a csoportos közlekedést – nem feltétlenül volt veszélytelen egy-két fős bontásokban.

Talán valahol itt fejlődött ki bennem a védelmezni és óvni akarás, ami végül erre a pályára vezetett.

Birta Mesi

Látókör

...

Pályázati kiírás

újságírók támogatására

Kiemelkedő hallgatói teljesítményért járó egyszeri ösztöndíjat az az államilag támogatott vagy költségtérítéssel képzésben résztvevő nappali tagozatos hallgató kaphat, aki a Látókör kari újságba tartalmat küldött be, és azt a tartalmat az újság Főszerkesztője leköszölte.

Pályázni cikk beküldésével lehet. A cikket a foszerkeszto@tokhok.elte.hu e-mail címre várja a kari újság Főszerkesztője tetszőleges, de valamilyen formában a karhoz kapcsolódó témában.

A leköszölt cikk megjelenése után a pályázónak aláírt írásbeli beszámolót kell leadni a HÖK irodában (aktuális hónap 20. napjáig), megjelölve a cikk címét és terjedelmét, valamint mellékletként csatolni kell a Főszerkesztő aláírt írásbeli ajánlását.

A juttatás egyszeri alkalomra szól. Havonta újabb pályázat adható be.

A hiányosan beadott pályázatokat a Kari Ösztöndíjbizottság érdemi elbírálás nélkül elutasítja (HKR 504. §). A pályázó büntetőjogi felelősségének tudatában kijelenti, hogy a beszámolóban feltüntetett adatok a valóságnak megfelelnek. A pályázó tudomásul veszi, hogy valótlan adatközlés esetén a Kar fegyelmi eljárást indíthat ellene, amely a hallgatói jogviszony megszűnésével járhat.

A határidők be nem tartása jogvesztő!

Budapest, 2014. április 1.

**ELTE TÓK HÖK
Kari Ösztöndíjbizottság**

**tokhok.elte.hu
facebook.com/eltetokhok.latokor
issuu.com/eltetokhok**

Lélekemelő performance

„A Random Trip egy improvizációs koncertsorozat – egy izgalmas zenei utazás korlátok és megkötések nélkül a legjobb hazai over/underground zenészekkel.”

Pár hete betekintést nyerhettem a formáció koncert előtti beállítására, majd lehetőségem nyílt egy rövid beszélgetésre a zenekar vezetőjével, Devlov Jávorrall.

Az idén öt éve alakult együttes különlegessége – ami kiemeli a szürkén dübörgő zenekarok tömegéből –, hogy minden koncertjük a rögtönzésre épül. Nincsenek jól betanult dob- vagy szintetizátor-, esetleg gitárszólók. Így, szöges ellentétben a megszokott előadásoktól, minden ott és akkor történik a színpadon. Ráadásul a zenekar összetétele is fellé-

pésről fellépésre változik, így igazi összeszokásra sincs lehetőség. De lehet, hogy nincs is arra szükség, mert így teremődik meg az a színes és egyedi hangzásvilág, ami valamilyen oknál fogva eszméletlenül jó érzéssel tudja eltölteni a hallgatóságot, és igazi feltöltődést biztosít. Amikor jómagam is a nagy tömegben álldogáltam, akkor a zenekar Tóth Verával, Judy Jay-jel és Saiid-dal bővült. Alapvetően engem már az meglepett, hogy mit fog kezdeni egy mc a két aranytorkú énekesnővel, de azt kell mondanom, hogy nagyon kellemesen

csalódtam. Mindenkinek megvolt a maga helye, senki nem tett keresztbe egy-egy dallam futamával, vagy szövegrészletével a másiknak, sőt, mivel improvizációról van szó, teljesen új dalok születtek. Felismerhetünk különböző ismert dalszövegeket (például a méltán híres Girl on Fire-t) de egy teljesen más zenei alappal szólaltak meg, és szinte felismerhetlenné váltak, de nem rossz értelemben. Sőt, új megvilágításba került az adott dal, valami kicsit funkysabb lett, más kicsit rockosabb vagy sülösabb, amely stílusok tökéletesen jellemzik a formáció zenei világát.

Ennek a professzionális jamelésnek az A38 hajó ad teret minden kedden, változatos vendégekkel a magyarországi és a külföldi over/underground krémjéből. A teljesség igénye nélkül: Quimby, Irie Maffia, Brains, Carbonfools, Supernem, vagy a külföldiek közül Schrandinova vagy Dub FX.

De ha nem lennél nagy rajongója a hajónak, akkor ajánlom a májusi 5-i születésnap koncertjüket az Akváriumban, ünnepeljünk velük!

Borbély Livi

Filmklub

Bár a 2013/14-es tanév tavaszi féléve lassan a végéhez közeleg, érdemes átböngészni az ELTE Kortárs Segítő Csoport filmklubjának már lefutott, és még hátralevő repertoárját – ötletet meríthetsz az esti filmezéshez, vagy elmehetsz a még hátralevő vetítésekre, amiken ebben a szemeszterben egy mindenkit érintő, komoly téma van terítéken.

Az ELTE Kortárs Segítő Csoport Filmklubjának témája a 2013/14 tavaszi félévben az Igazságos jog?! Mihez van jogunk, mihez nincs? Mi az elv, és az hogy valósul meg a gyakorlatban? Hogyan küzdünk a jogainkért? Tizenegy filmen keresztül gondolkodunk a témáról.

Az első filmünk A vadászat (02.25.), melyben egy óvodai asszisztens férfit egy kislány megvádol, hogy „tett vele valamit”. Bár elméletben létezik az „ártatlanság vélelme”, mégis a hír első fuvallatára mindenki a férfi ellen fordul.

Második filmünk a Wadjda (03.04.), mely a mai Szaúd Arabiában játszódik, ahol egy 11 éves kislány biciklit szeretne, hogy versenyezhesen az utcában lakó fiúval. Ám a szaúdi nőknek tilos biciklire ülniük. A kislány azonban nem adja föl.

Harmadik filmünk a Milk

(03.12.), mely Harvey Milk, az egyik legismertebb nyíltan meleg politikus, melegjogi aktivista életét dolgozza fel, akit melegsége ismeretében választottak be a San Francisco-i képviselőtestületbe.

Negyedik filmünk a Köszönjük, hogy rágyújtott! (03. 19.), mely Nick életét mutatja be, akinek vezető szóvivőként az a lehetetlennek tűnő feladata, hogy a modern korban, a sorra megjelenő kutatási eredmények és a megszorítások közepette valahogy reklámozza a cigarettát.

Ötödik filmünk a Beszélünk kell Kevinről (03. 25.), mely az anya szemszögéből mutatja be az anya-fiú kapcsolatot, az „előzményeket”, melyek a fiú kitöréséhez, tragikus cselekedetéhez vezettek. Ezek okozták azt, hogy Kevin ilyen lett, hogy ilyet tett? Van jogunk elítélni az anyát? Kevint? Egy

anyának van joga nem szeretni a saját gyermekét? Az anyasággal kapcsolatos tabukat feszegeti, melyekről tényleg érdemes beszélni.

Hatodik filmünk a Bibliotheque Pascal (04. 02.), egy magyar film, mely Mona életét, sajátos belső világát mutatja be. Egy anyát, aki megélhetésből külföldi erotikus munkát vállal, lányát pedig nagynénjénél hagyja. Hazajövele után szembesül azzal, hogy gyermekét a gyámügy elvette és részletesen be kell számolnia külföldi útjáról, ha vissza szeretné őt kapni. Szó van itt prostitúcióra kényszerített nőkről és gyerekekről, emberkereskedelemtől, anyjától elvett gyerekekről és halálról. Bár hogy a történetből mi valóság és mi mese, azt mindenkinek magának kell eldöntenie.

Hetedik filmünk az Augusztus Oklahomában (04. 08.), mely egy család botrányos életét mutatja be, így e filmen keresztül alkalmunk nyílik elgondolkodni azon, vajon családon belül hol vannak a határok? Kinek mihez van, vagy mihez nincs joga?

Nyolcadik filmünk a Csak a szél (04. 15.), egy újabb magyar film, mely művészi reflexió a romagyilkosságokról, egy ci-

gány család utolsó napját mutatja be, miközben nem tudhatjuk, hogy fegyver miatt rezeg a bokor, vagy csak a szél...

Kilencedik filmünk a Crulic – a túlvilágra vezető út (04. 23.), mely egy román animációs film és dokumentumfilm-keverék, valós történeten alapszik. A történet főszereplőjét, egy román bevándorlót Lengyelországban lopás miatt lecsuknak, majd éhségsztrájkba kezd és leveleket küldözget a konzulátusnak és az ügyészségnek, hogy ártatlanságát bizonyítsa.

Tizedik filmünk a Nader és Simin – Egy elválás története (04. 29.), mely a mai Iránban játszódik, központi szereplői egy férj és egy feleség, ahol a feleség válni akar, hogy máshol nevelhesse fel gyermekét – a férj pedig nem hajlandó ott hagyni lakhelyüket és alzheimeres édesapját. A filmben több helyzetű, nézetű, életkorú, nemű, társadalmi rétegbe tartozó személy történetét követhetjük végig.

Tizenegyedik, záró filmünk Az iskolakezdő (05. 07.), mely igaz történetet dolgoz fel. Kenyában bevezetik az ingyenes oktatást, és a sok-sok gyerek mellett a 84 éves Maruge is úgy dönt, kihasználja a lehetőséget,

ELTE KORTÁRS SEGÍTŐ CSOPORT FILMKLUB

IGAZSÁGOS JOG?!

02.25. A vadászat
03.04. Wadjda
03.12 Milk
03.19. Köszönjük, hogy rágyújtott!
03.25. Beszélünk kell Kevinről
04.02. Bibliotheque Pascal
04.08. Augusztus Oklahomában
04.15. Csak a szél
04.23. Crulic - A túlvilágra vezető út
04.29. Nader és Simin - Egy elválás története
05.07. Az iskolakezdő

17:00 ELTE BTK "D" épület, alagsor - 117
Film után inni- és rágcálnivaló, beszélgetés.
INGYENES!

www.kortars.elte.hu

és élete végére megtanul írni és olvasni. Az út ehhez persze nem zökkenőmentes.

A vetítések az ELTE BTK D épületében lesznek, az alagsor -117 teremben, 17 órai kezdettel. A filmek után beszélgetés, illetve inni- és rágcálnivaló várja az érdeklődőket.

Ármós Dorottya

<http://www.kortars.elte.hu/>

ELTE Bölcsészettudományi Kar

1088 Bp., Múzeum kert. 4/a.

A boszorkánylány

Szerintem mindenki érzett már olyan dühöt, olyan sértettséget vagy élt át megaláztatást, amikor azt kívánta, bárcsak fel tudná égetni a földet és azokat, akik kárt okoztak neki. Carrie White nem csak kívánta ezt a képességet...

Stephen King-et nem kell bemutatni, az egyik legnagyobb horror-író, hitchcock-i technikával operál, a végére tartogatja a katarzist. Első igazi regénye a Carrie, más kiadásokban „A boszorkánylány” óriási sikernek örvendett, megjelenését követően Brian De Palma 1976-ban rendezett belőle egy kultuszfilmet.

A téma napjainkban ugyanolyan komoly problémát vet fel, mint 30-40 éve. Mindenkinek vannak középiskolai, gimis emlékei, kinek jók, kinek rossz, de biztos, hogy mindenki szemtanúja volt már iskolai zaklatásnak, rosszabb esetben szenvedő alanya volt. A gimik általában felosztható kasztokra, ahogy azt már több horrorban és vígjátékban is

láthattuk, vannak a menők, a stréberek, a könyvmolyok, a lúzerek, és minden réteg okoz a másoknak fájdalmat, kölcsönös megaláztatást. De Carrie White nem volt ilyen, őt senki sem szerette vallásossága és mássága miatt, évekig zaklatták iskolatársnői, a fiúk és a tanárok (!) is, megalázták, gúnyt űztek belőle. Otthon pedig elmebeteg, fanatikus anyja várta, aki szekrénybe zárta imádkozni, verte és semmiféle szabad teret nem hagyott lányának. Carrie lassanként rájött, hogy ő másban is kitűnik a többiek közül: a telekinézis képességével rendelkezik, azaz az elméjével tárgyakat tud mozgatni és irányítani.

A szalagavató mindenki életében mérföldkő, a boszorkánylánynak is megadatott a kitörés lehetősége, megválasztották – bár ő nem tudta, hogy csalással – a bál szépe, és ekkor mérték rá a legnagyobb csapást. Ez az este az egész város életében a végső pont

volt, Carrie-ben elszakadt valami, és szabadjára engedte hatalmát.

Egyszerűen zseniális film, kissé elrugaszkodik a könyvtől, szerethetőbb. Kronológiai sorrendben mutatja az eseményeket, míg a könyvet meg-megszakítják interjúk, újságcikkek.

Az operatőri munka kifogástalan, a kamera-beállítások is törekednek átéreztetni Carrie tisztaságát, ártatlanságát már az első képkockáktól kezdve. Ami pedig a báli jeleneteket illeti, szerintem a világ legjobb, legvérfagyasztóbb jelenetei közé sorolható. Nem a vér, nem a kegyetlenség miatt, mert erről szó sincs, hanem ahogy a főszereplőt alakító Sissy Spacek teljesen átéli a szerepét, és még az ujját sem kell mozdítania a tárgyak irányításához, mégis elhiszük, hogy ő felelős a rombolásért.

Szerintem az egyetlen film, ahol a néző teljes mértékben át tudja érezni és megérteni a főszereplőt, a motivációját, a dühét. Carrie egy gyilkos lesz, mégsem tekinthetjük bűnösnek.

Brian de Palma csodálatos színésszel oldotta meg, amit

nem utólag, digitálisan vitt a képkockákra, hanem a környezeti, díszleti adottságokat használta fel. Talán az első film, melyben kettéosztott vásznat is láthatunk, amelynek egyik felén a főszereplőt, másik felén pedig a történeteket láthatjuk. A zene is telitalálat, nyomasztó, mégis magával ragadó. Tavaly érkezett egy remake, azaz felújítás, be volt harangozva, hogy ez könyvhűbb

lesz, hihetetlenül vártam két éven keresztül, míg végre beülhettem a moziba a premier napján. A moziélmény nálam mindig dob a filmen, de utólag többször újránézve nevetséges lett és egy az egyben másolata az eredeti filmnek. Kerüljétek messzire az új változatokat.

Ez a film és könyv elgondolkoztatja az embert, hogy mégis meddig lehet elmenni az iskolai megalázásokban, bevallom,

bennem is van gúny vagy ironia, de én is éltem át hasonlót. Törekedni kell társaink elfogadására, ami nehéz, az emberi természetben alaptól benne van a cinikusság és a kritika, de egy bizonyos határon nem szabad túllépni, sose lehet tudni, kiben milyen nyomot hagy a szó vagy tett, és milyen lavinát indíthat el.

Kerényi Levi

A kislány, aki farka(s)t kiáltott

Az előző félévi filmklubon már láttunk és alaposan ki is vésztünk egy Thomas Vinterberg-filmet, A születésnapot. Most bemutatott filmünk sokban hasonlít arra az alkotásra, mégis alapvetően különbözik attól, mondhatni egyazon érme két oldalát mutatják be, lássuk, mi is ez.

A születésnap egy megrázó családi dráma, ahol egy idillinek tűnő dán család gyűlik össze a családfő hatvanadik születésnapját megünneplendő. Azonban a koccintás után az egyik fiú feláll tósztot mondani, és tájékoztatja az egybegyűlteket, hogy apuci bizony nem úgy kezelte, ahogy egy normális apa-fiú kapcsolatban szokás az ifjabbakat. Abban a filmben a pedofília vádját az – amúgy magyarokra

fölöttébb jellemző – szőnyeg alá söpréssel oldják meg. De mi történne akkor, ha ezt nem egy felnőtt férfi állítaná a már érett korú apjáról, hanem egy tündéri, szőke kislány az óvóbácsiról?

Ezt a kérdést feszegeti a 2012-es A vadászat. Véleményem szerint, és karunkat is figyelembe véve ez egy sokkal fontosabb kérdés. Amíg – elvileg – a felnőttek meg tudják be-

szélni a nézeteltéréseiket, esetleg ott az igazságszolgáltatás, mit tehet az egyébként ártatlan pedagógus, a nyilván vérszemet kapott családapa és a barátok? A film hibátlanul mutatja be, hogy társadalmunk milyen gyenge lábakon áll egy-egy szempontból. Hiszen alapvető igazságnak, axiómának tartjuk azt, hogy egy gyermek – pláne egy ilyen helyes kislány – nem hazudik, és bármikor áldozat lehet egy nála idősebb, erősebb felnőtt férfival szemben.

De gondolkodtunk-e valaha is ennek a fordítottján? Megtörténhet-e, hogy pár véletlen történés révén egy ártatlan és jó ember meghurcoltatásnak le-

gyen kitéve egy addig szerető és elfogadó közösségben? És éppen emiatt lesz borzasztó az a majd két óra annak, aki rászánja magát, hogy megnézi a filmet, mert egyértelmű választ ad az előző két kérdésre: igen. És napokig gondolkozni fogunk a látottakon.

Az alapötlet édeskevésnek tűnhet egy sokat látott mozilátogató szemében egy két órás filmhez, de Mads Mikkelsen elementáris alakítása bőven elvinné az egész alkotást a hátán, még akkor is, ha a forgatókönyv nem lenne száz százalékgig a helyén. De nem így van. Az első mozzanattól az utolsóig érezzük Lucas (az óvóbácsi) szenvedését és tehetetlenségét, és legszívesebben beüvöltenénk a vászon másik

oldalára, hogy „Ébresztő! Tök ártatlan a pali, nyissátok már ki a szemeteket!” De sajnos, mivel nem tehetünk így, hagyjuk, hogy magával sodorjon a Lucas-t elrántó áradat. Várjuk, hogy mi lesz a bírósági tárgyalás vége, pedig távolról sem az a lényeges. A bíróságnak idő kell, ami viszont a vádlottnak nincs, mert a közösség rögtönítélő. Nem hallgatják meg, nem érdekli őket a mondanivalója.

Eddigre már a kislány sem tudja, hogy mit látott vagy mit nem, néha ezt mond, néha pedig mást, amit a bölcs pszichológusok és kedves szülők betudnak az erőszakátétel okozta sokknak. És itt bezárul a kör, Lucas-nak esélye sincs menekülni a vád elől, bűnös-

nek bélyegezték. Ha viszont eltekintünk attól, hogy mit látunk a két óra alatt, és mit élhetett át az óvóbácsi, próbáljuk meg magunkat a kislány, vagy bármelyik más óvodás gyerek apjának-anyjának a szerepébe helyezni.

Mit tennénk, ha hasonló eset történné egy hozzánk közel álló gyermekkel, ne adj isten a mi csemeténkkel? És ez az előbbieknél is jóval rémisztőbb, mert bármennyire is racionálisak próbálnánk maradni, valószínűleg ugyanúgy előjönne belőlünk az állat, mint azt a vásznon is láthatjuk. Ugyanarra az útra kárhoztatnánk egy lehetségesen ártatlan embert. És hogy mindezek után van-e még feloldozás, és amennyiben van, milyen? Erre a kérdésre több mint tökéletes választ ad a film utolsó jelenete, az elhaló puskadörrenés még sokáig a fülünkben cseng. Tanulságos darab ez, ahol mindenki megtalálja az őt érintő kérdéseket, még talán válaszokat is. (Leendő) pedagógusként pedig még inkább.

Kőszegi Tamás

Interjú Boros Viktóriával

Viki tanító szakon hallgat matek műveltségterületen, a HÖK-ben aktívan intézi a mindannyiunk számára fontos szociális ügyeket, szabadidejében pedig színdarabokban játszik és gyerekekkel foglalkozik.

Tamás: Kedves Viki! Örülök, hogy én vezethetem ezt az interjút, hirtelen jött a felkérés, de szívesen vágok bele. Fogjuk rövidre a hivatalos részt; mióta vagy HÖK-ös, és mit szeretnél megosztani életed ezen szakaszáról?

Viki: 2012-ben kerültem a TÓK-ra, és már gólyatábor előtt eldöntöttem, hogy szeretnék HÖK-ös lenni.

Tamás: Ez miért történt így?

Viki: Két nagyon kedves ismerősim, régi HÖK-ösök a karóról biztattak arra, hogy csatlakozzak a társasághoz, mert nagyon megéri. Az eltelt másfél év alatt EB-s voltam, illetve fél éve töltöttem be a szociális alelnöki posztot.

Tamás: Mennyire veszi el a HÖK az idődet mondjuk a barátaitól?

Viki: Össze lehet egyeztetni, ha az ember nagyon szeretné. Elég időt töltök mindkettővel.

Tamás: Ha jól tudom, van egy hobbid. Erről mesélnél kicsit?

Viki: Már gimiben tagja voltam az Ady Teátrum társulatának, amit közel két éves kihagyás után novemberben folytattam. Jelenleg George Bernard Shaw Pygmalionját próbáljuk, májusban tervezzük a premiért. Ezzel párhuzamosan egy másik társulatnak is a tagja vagyok, akikkel a Dzsungel könyvét adtuk elő eddig számos alkalommal. Jelenleg ez a társulat egy új színdarab írásán dolgozik, ami várhatóan tavasz végén lesz kész.

Tamás: A Dzsungel könyvében kit játszottál?

Viki: Csílt, a keselyűt.

Tamás: A színházon kívül mivel szereted tölteni a szabadidődet?

Viki: Az öcsém futballozik tíz éve, és ott a kisebb korosztályokkal szoktam foglalkozni kupák és edzőtáborok alkalmával.

Tamás: Ez a foglalkozás konkrétan mit jelent, edzősködsz?

Viki: Nem, szabadidős foglalkozásokat tartok, amikor éppen nincs edzésük. Közöségépítő játékok és egyéb pihentető, szabadidőt kitöltő foglalkozások.

Tamás: Van olyan pozitív élmény, amit kimondottan a HÖK-nek köszönhetsz?

Viki: A barátaimat és a jó bulikat.

Tamás: Akkor egy kicsit a szakmai részről: mi az, ami miatt a TÓK-ot jelölted meg, miért jöttél erre a pályára?

Viki: Teljesen őszinte leszek, eredetileg a BGGyK-ra szerettem volna menni, de két ponttal lecsúsztam róla. Egyébként már gimnáziumi éveim alatt is korrepetáltam gyerekeket, és nagyon tetszett, hogy átadhattam nekik a tudásom és segíthettem őket tanulmányaikban.

Tamás: Hogy gondolod, a pályán fogsz maradni?

Viki: Szeretnék a pályán elhelyezkedni, de szeretném elvégezni ettől függetlenül a logopédiai szakot, és azzal is tovább képezni magam a taní-

tói szakmámhoz.

Tamás: Úgy hallottam, hogy nemrég estél túl a tűzkeresztségen, életedben először tanítottál. Mesélnél róla kicsit?

Viki: Az egyetlen fiú csoporttársammal tanítottam matekot elsőben. A tananyag halmozokba rendezés volt. Nagyon izgultam előtte, és izgalmamban kicsit sikerült elcsúszni az idővel, de ennek ellenére nagyon élveztem, és szívesen tartottam volna tovább az órát. A gyerekek is nagyon aranyosak és támogatók voltak, az értékelés során pedig mind csoporttársaimtól, mind oktatóimtól nagyon pozitív visszajelzéseket kaptam, miszerint erre a pályára való vagyok.

Tamás: Van valami, amit a TÓK-on változtatnál?

Viki: A tantárgypedagógiai órákon szerintem sokkal több szükségünk lenne gyakorlatiasabb feladatokra, hogy jobban fel tudjunk készülni

egy-egy váratlanul adódó szituációra. És nagyon sajnálom, hogy eltörölték az élő bemutatókat, mivel ott élesben zajlottak az események, és sokkal életszerűbb volt, mint egy egyszerű megbeszélés.

Tamás: Arra van már ötleted, hogy miből szeretnéd írni a szakdolgozatod?

Viki: Két témán gondolkodom, az egyik kapcsolódik a

gyógypedagógiához, mivel engem nagyon érdekel az autizmussal élők világa, így szívesen írnék arról, hogy az autistákat hogyan lehet integrálni az oktatásba. A másik téma a saját általános iskolámhoz vezethető vissza, mivel két tanítási nyelvű iskolába jártam, ezért nagyon érdekel a két nyelvű oktatás szakmai része.

Tamás: Akkor, hogy kicsit tartsuk magunk az interjú-hagyományokhoz, van-e olyan gondolat, amit a hallgatónak küldenél, vagy idézet, ami téged erőteljesen jellemez?

Viki: Mindenki nézzon jól magába és csak akkor helyezkedjen el a pedagógusi pályán, hogyha ezt szívvel-lélekkel tudja csinálni.

Tamás: Köszönöm az interjút, egy élmény volt veled beszélgetni.

Köszönet Tamás

Szociális ügyekben fordulj bizalommal Vikihez!

szocialis@tokhok.elte.hu

Ezerarcú eper

Itt az április, ami egyet jelent azzal, hogy lassan beindul az eperszezon. Szinte nem is találkoztam még olyan emberrel, aki ne szeretne volna ezt a kis piros gyümölcsöt – nem csak magában finom, de süteményekben sem utolsó az íze.

EPRES MUFFIN

Hozzávalók:

- 30 dkg liszt
- 1 tk sütőpor
- 20 dkg cukor
- 2 tojás
- 2 tk vaníliaaroma
- 2,5 dl tej
- 5 dkg vaj
- 30 dkg eper

Elkészítés:

Melegítsd elő a sütőt 180 °C-ra. Keverd ki a cukrot a tojásokkal, a vajjal és a vaníliaaromával, majd add hozzá a tejet. Keverd el a lisztet a sütőporral, és apránként add hozzá a cukros keverékhez. A végén forgasd bele a tetszőleges méretű darabokra vágott epret, majd süsd a muffint 20 percig.

EPRES TÚRÓGOMBÓC

Hozzávalók:

- 50 dkg túró
- 3 tojás
- 70 g búzadara
- csipet só
- késhegynyi szóda-bikarbóna
- 15 dkg eper
- 3 ek zsemlemorzsa
- olaj

Elkészítés:

Válaszd szét a tojásokat. A sárgákat dolgozd össze a túróval, a sóval, a szóda-bikarbónával és a búzadarával. Verd kemény habbá a tojásfehérjéket, majd keverd bele a túrós masszába. Hagyd állni hűtőben 1-2 órán keresztül, majd vizes kézzel formázz gombócokat a masszából, tegyél mindegyik közepébe egy-egy szem epret. Bő, forrásban lévő vízben főzd meg őket, majd hempergesd pirított zsemlemorzsaiba.

EPERKRÉMLEVES

Hozzávalók:

- 2 bögre eper
- 2 bögre tej
- 1 bögre tejszín
- 2 ek cukor
- mentalevél
- tejszínhab

Elkészítés:

Egyszerű és nagyon finom, tökéletes édességhiány-űző. Turmixgépben pürésítsd az epret, majd keverd hozzá a tejet, a tejszínt és a cukrot. A menta és a tejszínhab opcionális, de feldobhatod mandulával, eperdarabokkal vagy reszelt citromhéjjal is.

Összeállította: Birta Mesi

Ez van

Nincs semmi baj,
Csak most harcolok magammal,
Mert fáj az igazság,
Semmit sem érek a sebtapasszal.
Tudom magamtól is,
Hogy nem vagyok én senki,
És nem is kell elhinned,
Nem ez akartam lenni.
Mert nem állt itt valaki,
Kevés volt az intő példa,
Elég volt azért küzdeni,
Hogy ne én legyek mindig préda.
Egyedül, példakép nélkül,
Még mindig nehéz, de már rég nem félek,
Aki tudja milyen apa nélkül felnőni,
Az tudja miről beszélek.

Költőket keresünk!

Ha szoktál verset írni, és úgy érzed, szeretnéd másokkal is megosztani gondolataidat, de eddig nem volt lehetőséged rá, akkor itt az alkalom!

A versek, amiket egy-egy ihletett pillanatodban papírra vetsz, ott porosodnak a fiókban? Word-dokumentumok tömkelegét szórtad már tele rímekkel? Akkor ne habozz, küldd el a verseidet szerkesztőségünk e-mail címére, és mi megjelentetjük őket az újságban! Természetesen büszkén vállalhatod a nevedet mellé, de ha inkognitóban szeretnél maradni, az is megoldható. ;)

Ha ezt a felhívást olvasod, de a rímek helyett inkább az atomkutatás érdekel, viszont azonnal ráismertél egy barátodra, csoporttársadra, akiről tudod, hogy rejtett tehetség, hívd fel a figyelmét a lehetőségre! Az sem baj, ha az illető nem TÓK-os.

Szeretettel várjuk műveiteket a *foszerkeszto@tokhok.elte.hu* e-mail címre!

Birta Mesi

A NYÁR LEGNAGYOBB HALLGATÓI BULIJA!

HÁZI GAZDA
**MISKOLCI
EGYETEM**

2014 EFOTT
CSAK SZABADON...
MISKOLCTAPOLCA
JÚLIUS 15-20.

AKCIÓS BÉRLETEK ÁPRILIS 20-IG!

FRISS INFÓK FOLYAMATOSAN:
WWW.EFOTT.HU
FACEBOOK.COM/EFOTT

14.990FT

IK-TÓK KARI BULI:

ÁPRILIS 10.

Hétker Pub

1072 BP. AKÁCFA U. 7.

Kapunyitás: 20:00

ELTE
300Ft
KÜLSŐS
500Ft

Dj Gonda

4cl **290Ft**

BACARDI

**ARANY
ÁSZOK**

0,5l **250Ft**

www.facebook.com/eltehok

FANiNFO

TUDD, HOL A HELYED!

plazmaferezis